

REPUBLIKA

Rok XV. | ŁÓDŹ, WTOREK, 3 SIERPNIA 1937 ROKU. | CENA NUMERU 15 GROSZY. | № 211

FABRYKA W ŁÓDZI SPŁONĘŁA

Pastwą rozszalałego żywiołu padła przedziałnia Adolfa Speidla mieszcząca się w budynku przy ul. Kopernika 55.—Ogień zagrażał sąsiedniej kamienicy, w której znajduje się Izba Zatrzymań dla nieletnich

Straty wynoszą 300 tysięcy złotych

Wczoraj krótko przed godziną 9-tą wieczór wybuchł w Łodzi

WIELKI POŻAR FABRYKI. Ogień, szalejący w gmachu fabrycznym, w pewnym momencie zagrażał kilku budynkom sąsiednim. Był moment, że sytuacja wydawała się nad wyraz groźna. Dzięki jednak sprawnej akcji straży i kilku szczęśliwym okolicznościom — pożar został w stosunkowo krótkim czasie ugaszony. Pastwą ognia padł mimo to cały fronton gmachu fabrycznego wraz z maszynami i urządzeniami.

Straż ogniowa została zaalarmowana o godzinie 20.47, że **PALI SIĘ DAWNA FABRYKA ABLA** przy ul. Kopernika 55. Na miejsce wyjechały 3 oddziały. Wezwanie nastąpiło z pewnym opóźnieniem. Zresztą paliła się przedziałnia firmy Adolfa Speidla. Pył bawelniany płonął tak gwałtownie, że gdy nadjechały, zresztą z szybkością rekordową, pierwsze wozy strażackie — już z całego niemal dwupiętrowego budynku waliły

potężne kłęby dymu i strzelały olbrzymie języki ognia. Płonący budynek dwupiętrowy przez dzielną jest z frontu murem ogniowym

na dwie części. W głębi posesji, w prawym skrzydle ustawiony jest na wieży zbiornik, dalej — poza przedziałnią — zajmują poszczególnie piętra i sale zakłady przemysłowe firm: M. Lipszyc — fabryka wyrobów jedwabnych, Michał Kamasiewicz — fabryka wstążek i tasiem, i „Gumotextil” — fabryka tasem gumowych, wł. A. Hübner. W budynku fabrycznym położonym w bezpośrednim sąsiedztwie z lewej strony, mieści się fabryka I. P. Birencwajga.

Te obiekty były przede wszystkim zagrożone przez szalejący żywioł. Płonął przy tym także

SILNY ŻAR, że już z tego powodu wszystko w sąsiedztwie było narażone na zatlenie się. Po kilku chwilach od przybycia pierwszych trzech oddziałów zostały zaalarmowane dalsze. W ciągu kilku minut postawione zostały w stan ostrego pogotowia wszystkie bez wyjątku oddziały straży łódzkiej, nie wyłączając fabrycznych, które poczęły w krótkich odstępach czasu zjeżdżać na miejsce ognia.

W akcji wzięło udział 9 oddziałów straży.

Sytuacja stawała się z minuty na mi-

nutę coraz groźniejsza. Dmący wiatr północno-zachodni począł przerzucać wielkie snopy iskier i nawet rozżarzone głównie przez ulicę na przeciwny budynek przemysłowy, zajmowany w znacznej części przez firmę „Elektrobudowa”. Łada chwila groził dach tego gmachu zajęciem się ogniem. W głębi samej posesji przy ulicy Kopernika 55 poczęły się ukazywać doskonale widoczne na ciemnym niebie

Języki ognia na wieży ciśnienia

nad zbiornikiem w lewym skrzydle: poniała wysoce uzasadniona obawa, że sam żar przerzuci ogień na lewą oficynę.

Straż pod rozkazami p. Kowalczyka ujęła od pierwszej chwili swe zadanie właściwie: chodziło przede wszystkim o zabezpieczenie budynków, sąsiadujących z płonąca przedziałnią i o zlokalizowanie ognia. Należało za wszelką cenę odwrócić

GROŻĄCA ŁADA CHWILA KATASTROFY.

Wszystkie gmachy zagrożone zostały obstawione posterunkami z prądnicami wody. Strażacy, pracujący w

straszny żarze, który uniemożliwiał zbliżenie się do płonącego budynku, do pewnego stopnia izolowani od gorąca przez pancerze azbestowo-żelazne, zlewali wodą przedewszystkiem lewe skrzydło w głębi posesji oraz budynek przeciwległy firmy „Elektrobudowa”. Akcja ta wydała rezultaty pomyślne. Wiatr nie zmienił przez cały czas kierunku. Gdyby się odwrócił i począł dąć od południa — wszystkie zabudowania fabryczne byłyby poza niebezpieczeństwem — jednak powstałoby niebezpieczeństwo stokroć groźniejsze: że zajmą się mianowicie małe i gęsto zamieszkałe drewniaki od ul. Karolewskiej.

W przewidywaniu i tej katastrofalnej wręcz ewentualności i tamte budynki były już pod dozorem straży ogniowej. Ponadto ze swej strony i policja przygotowała wszystko do

ewakuacji małych domków przy ul. Kopernika

Wreszcie dramatyczność sytuacji podnosiła i ta okoliczność, że tuż obok miejsc się niedawno zorganizowana Izba Zatrzymań dla nieletnich, prowadzona

(Dalszy ciąg na str. 2-ej).

Przemysłowcy ustąpili z komisji rozjemczej

Zgodnie z przepisami o rozjemstwie wycofani zostali również ławnicy robotniczy. — Całodzienne obrady nad postulatami włóknarzy w Warszawie. — Przemysł nie godzi się na podwyżkę

Orzeczenie wydane zostanie przez 3-ch przedstawicieli rządu

WARSZAWA, 2 sierpnia. Dzisiaj o godz. 11 rano, w sali konferencyjnej ministerstwa opieki społecznej rozpoczęła się konferencja komisji arbitrażowej, powołanej dla rozpatrzenia **ZATARGU W ŁÓDZKIM PRZEMYSLE WŁÓKIENNICZYM.**

W konferencji brało udział trzech członków komisji, a mianowicie główny inspektor pracy inż. Klott, przedstawiciel ministerstwa przemysłu i handlu Dembowski i naczelnik wydziału wytwórczości przemysłowej, sędzia Zalewski, z ministerstwa sprawiedliwości oraz 12 ławników po sześciu z ramienia związków robotniczych i związków przemysłowych.

Konferencję otworzył inż. Klott od czytając formułę ustawową na podstawie której została powołana komisja arbitrażowa i przedstawiając jej kompetencje, streszczające się do wydawania orzeczenia obowiązującego dla obu stron, pozostających w konflikcie na

podstawie uprawnień przeprowadzonej rozprawy.

Inż. Klott ogłosił następnie rozprawę za otwartą i przystąpił do sprawdzania pełnomocnictw delegatów, co zajęło o koło godziny.

Przed rozpoczęciem rozprawy b. poseł Szczerkowski zgłosił protest przeciwko udziałowi przedstawiciela związku zawodowego „Praca Polska” wśród reprezentantów stron, pozostających w zatargu.

Przedstawiciel związku klasowego motywował swój protest minimalnymi wpływami „Pracy Polskiej” wśród włóknarzy łódzkich i niewielką ilością członków, należących do tego związku zawodowego. Jak wiadomo, „Praca Polska” nie posiada swego przedstawiciela wśród 6 ławników robotniczych w komisji arbitrażowej. Reprezentanci jego zasiadają jedynie jako przedstawiciele strony pozostającej w konflikcie. Nad protestem b. posła Szczerkowskiego

komisja przeszła do porządku, po czym głos zabrał ponownie b. poseł Szczerkowski, wygłaszając w imieniu związków robotniczych obszernie przemówienie, w którym

UMOTYWOWAŁ ŻĄDANIA ZWIĄzków ROBOTNICZYCH.

Żądania te opierał się, wedle posła Szczerkowskiego, na fakcie wzrostu kosztów utrzymania, co jest głównym motywem dla wysunięcia żądania 20% podwyżki płac. Następnie omówił szczegółowo postulat 40-godzinnego dnia pracy przy niezmiennych stawkach płacy oraz znaczenie innych punktów żądań robotniczych.

W imieniu związków przemysłowych dłuższe przemówienie wygłosił adw. Seyda, reprezentujący związek przemysłu włókienniczego w Państwie Polskim.

Po tych przemówieniach wywiązała się

KILKUGODZINNA DYSKUSJA

trwająca bez przerwy do godz. 3.30 p. poł. W dyskusji tej zabierali kolejno głos przedstawiciele związków robotniczych i związków przemysłowych, omawiając bądź żądania robotników, bądź też argumenty przemysłu, skłaniające związki przemysłowców do stanowiska odmownego wobec postulatów robotniczych.

W trakcie dyskusji ławnik komisji arbitrażowej inż. Jastrzębowski, reprezentujący związek przemysłu włókienniczego w Państwie Polskim zgłosił deklarację w imieniu pozostałych pięciu ławników ze strony przemysłowców i swoim własnym, że ławnicy przemysłowców nie chcą stwarzać komisji arbitrażowej trudności w wydaniu orzeczenia rezygnując ze swego mandatu, **WYCOFUJĄC SIĘ Z KOMISJI ARBITRAŻOWEJ.**

Inż. Klott ogłosił wobec tego, że zgodnie z postanowieniami ustawy automa-

(Dalszy ciąg na str. 2-ej).

DR. WEIZMANN ZA PODZIAŁEM PALESTYNY

Oświadczył on, że uda się wywalczyć takie granice państwa żydowskiego, które pozwolą skupić 2 miliony Żydów

Zurych, 2 sierpnia. Dziś odbyło się plenarne posiedzenie frakcji ogólnych sjonistów grupy „A” oraz grupy „B”. Na frakcji sjonistycznej grupy „B” przemawiał p. Usyskin, który kategorycznie wystąpił przeciw projektowi podziału Palestyny, określając realizację tego planu jako nieszczerze dla narodu, natomiast na naradzie sjanistów grupy „A” dr. Weizman wygłosił dłuższe przemówienie, w którym przedstawił genezę planu podziału Palestyny.

Projekt ten powstał w łonie Komisji Królewskiej, która poraz pierwszy w połowie stycznia zwróciła się po opinie do mówcy. Dr. Weizman żądał zobowiązań ani oświadczeń nie składał. Wszystkie swoje poczynania uzgadniał z egzekutywą.

Wypowiada się on stanowczo za przyjęciem wniosków Komisji Królewskiej. Z pośród licznych motywów wymienił przede wszystkim dwa:

- 1) Cywilizacja Żydów, która jest przeciw dążeniem sjonizmu rozwijać się może tylko w warunkach własnej suwerenności państwowej.
- 2) Należy się liczyć z niedolą Żydów.

Dr. Weizmann wierzy, że uda się wywalczyć takie granice, które pozwolą skupić na obszarze państwa żydowskiego 2 miliony Żydów. Rozmiary zaś nieodoli żydowskiej są niewątpliwie większe, lecz należy ratować przynajmniej tych, którzy życie rozpoczynają, jeżeli nie można ratować tych, którzy są u schyłku tego życia.

Następny mówca dr. Goldmann zaznaczył, że należy wyzyskać szanse polityczne, które mogą się już nie powtórzyć. Przy innych składzie Ligi Narodów nie uda się uzyskać korzystnego rozwiązania.

Następnie przemawiał prof. Brodetski, który podkreślał znaczenie walki o jaknajszersze granice państwa żydowskiego.

Dr. Weizmann zamierza przybyć do Polski w końcu sierpnia, względnie w początkach września.

W czasie pobytu w Polsce dr. Weizmann spotka się z przedstawicielami rządu polskiego dla omówienia spraw związanych ze stanowiskiem Polski wobec problemu palestyńskiego.

Z „Bagateli” warszawskiej usunięto muzyków - Żydów

Warszawa, 2 sierpnia. Dyrekcja ogrodu-kawalerii „Bagateli” w Warszawie usunęła wszystkich muzyków Żydów z orkiestry.

Kawaleria, która przeważnie odwiedzana była przez Żydów — świeci teraz pustkami.

Aleksander Kulus, ze wsi Pierady, pow. końskiego, przewiózł furmanką swoją kupców żydowskich do Radomia. Kiedy Kulus wrócił do domu, otoczony miejscowi chłopcy i własnym jeźdźcą, zadali mu 25 razy jako karę za to, że wiózł Żydów na polskiej fur-

Wycieczka nad morze która zakończyła się na... dworcu

Warszawa, 2 sierpnia. Został aresztowany „król” oszustów warszawskich Mikołaj Zawada. Podawał on za przedstawiciela wszechpolskiego Związku Turystycznego w Krakowie i na Hel.

Znaleźli się naiwni, w tym kilku urzędników, którzy zapisali się na wycieczki i wpłacili po 100 złotych. Wczoraj cała grupa niedoszłych wycieczkowiec zebrała się na dworcu i oczekiwania aferze dowiedziała się policja, która Zawadę aresztowała.

Zurych, 2 sierpnia. Dziś odbyło się ostatnie przed kongresem posiedzenie Syjonistycznego Komitetu Wykonawczego. Na posiedzeniu tym omawiano szereg spraw, związanych z porządkiem dziennym i obradami Kongresu Syjonistycznego.

Na wniosek prezydenta dra Weizmana, Syjonistyczny Komitet Wykonawczy jednomyślnie desygnował na prezydenta XX. Kongresu Syjonistycznego M. M. Usyszkiną. Jak komunikują, dr Weizman zamierza w piątek opuścić kongres i wyjechać do Genewy na sesję Komisji Mandatowej. Dr Weizman ma, jak sadza, w związku z tym domagać się, aby kongres do piątku sformułował swe zasadnicze stanowisko wobec projektu podziału Palestyny.

Komisja mandatowa ustaliła procedurę badania problemu palestyńskiego

Genewa, 2 sierpnia. (PAT) Stała komisja mandatowa Ligi Narodów obradowała dziś nad programem swych prac. Po wymianie zdań komisja uznała, że zadanie jej polegać powinno:

- 1) Na zbadaniu administracji Palestyny

ny w ciągu ostatnich dwóch lat, ponieważ zbadanie to wyjaśni sprawę proponowanej przez państwa mandatowe zmiany obecnego ustroju w Palestynie.

- 2) Na ustaleniu, czy posiadana przez nią dokumentacja jest wystarczającą, aby rada Ligi Narodów mogła wyrobić

sobie zdanie o całokształcie zagadnienia, jak też o poszczególnych proponowanych rozwiązaniach. Jesliby zachodziła potrzeba, przedstawiciel państwa mandatowego zostałby wezwany do uzupełnienia dokumentacji jeszcze podczas obecnej sesji.

- 3) Na wskazaniu Radzie dobrych i złych stron poszczególnych możliwych rozwiązań, jako to: utrzymaniu obecnego mandatu, zmiany mandatu, ustroju kantonalnego, podziału każdego innego rozwiązania, któreby mogło się nasunąć w czasie dyskusji.

Podczas badania wspomnianej dokumentacji, komisja powinna wziąć pod uwagę, czy mandat, tak jak został on ustalony w roku 1921, może być sam przez się zastosowany, lub też nie, albo czy okoliczności spowodowały, że utrzymanie jego bez zmiany zasadniczo stało się niemożliwe.

Komisja postanowiła na wstępie przyjąć jako podstawę dla dyskusji raport o administracji Palestyny za rok 1936, biorąc jednak pod uwagę przy sposobności badania każdej ze spraw, które w nim są poruszone, informacje i oceny zawarte w raporcie 1935 oraz w raporcie komisji królewskiej. Komisja mandatowa zbada również przedłożone jej petycje w sprawie propozycji komisji królewskiej, następnie komisja wysłucha dal szego ciągu oświadczenia przedstawiciela państwa mandatowego.

Chłopi z pod Przytyka proszą Żydów aby przybywali na targi

Warszawa, 2 sierpnia. Chłopi ze wsi Podwale, położonej pomiędzy Przytykiem a Kijowem, gdzie jak wiadomo, miały miejsce groźne ekscesy antyżydowskie, zwróciły się do władz z prośbą o ustanowienie dni targowych na wtorek.

Otrzymały zezwolenie, chłopi z miejscowym księdzem na czele, zwró-

cili się do wszystkich handlarzy i straganarzy Żydów z tej okolicy, aby przybywali na te targi. Chłopi zapewnił przy tym Żydów, że gwarantują za spokoj i że nie dopuszczą do żadnych zajęć antysemitycznych.

Handlarze żydowscy przybyli na pierwszy jarmark i byli życzliwie przez chłopów przyjęci.

„Aryjskie wagony” podczas wycieczki do Paryża Żydów lokowano w oddzielnych wagonach i... gorszych hotelach

Warszawa, 2 sierpnia. Jedną z biur podróży w Warszawie, które zorganizowało wycieczkę do Paryża, zorganizowało swojeo rodzaju „ghetto”, rozdając w pociągu oddzielnie Polaków oddzielnie Żydów.

To samo miało miejsce po przybyciu do Paryża, gdzie Żydów lokowano w gor-

szych hotelach.

W ostatnich czasach wzmożła się akcja bojkotowa w powiecie częstochowskim i białostockim. W związku z tym specjalna delegacja udać się ma do premiera Składkowskiego, któremu złoży odpowiedni memoriał.

Dowódca lotnictwa sowieckiego aresztowany równocześnie ze swym zastępcą. — Samobójstwo sekretarza „Komsomołu”

Paryż, 2 sierpnia. (PAT) Havas donosi z Moskwy: Kradź tu pogłoski o aresztowaniu dowódcy sowieckich sił zbrojnych powietrznych, Ripina, oraz komendanta wojskowej a-

kademii lotniczej, Pomerancewa. Dyrektor aeroklubu przy instytucie badań lotniczych w Moskwie, Schmidt, oraz jego współpracownicy, Biszenkow i Andruszkiewicz, zostali oskarżeni o dział-

alność sabotażową i usunięci ze stanowisk.

Również krąży w Moskwie pogłoski o samobójstwie drugiego sekretarza związku młodzieży komunistycznej, Łuklanowa, oraz delegata „Komsomołu” przy „Kominternie”, Feinberga.

Prasa donosi, że dyrektor komsomolskiego wydawnictwa „Młoda Gwardia”, Leszczyner, został uznany za „wroga ludu”.

Wykluczono z „Komsomołu” 26 członków komitetu wykonawczego związku młodzieży komunistycznej na Ukrainie. Poza tym krąży pogłoski o aresztowaniu naczelnika wydziału zachodniego komisariatu spraw zagranicznych, Neimana, a także b. wicedyrektora tegoż departamentu, Feinberga, który był następcą aresztowanego Sterna.

„Literaturna Gazeta” oskarża o „trockizm” dyrektora państwowego wydawnictwa literackiego, Nakoriakowa, oraz kierownika literackiego tegoż wydawnictwa, Luppola.

Wicemarsz. Miedziński przechodzi do dyplomacji?

Objąć ma podobno placówkę w Rzymie

Warszawa, 2 sierpnia. W warszawskich kołach politycznych krąży uporczywe pogłoski o bliskim przejściu w stan spoczynku ambasadora R. P. przy rządzie włoskim, dra Wysockiego.

Podobno następcą jego w Rzymie ma być b. minister, Bogusław Miedziński,

obecny wicemarszałek sejmu i naczelny redaktor „Gazety Polskiej”.

W kołach oficjalnych, o ile potwierdzą wiadomość o bliskim przejściu na emeryturę dra Wysockiego, o tyle zachowują milczenie na temat osoby jego następcy.

Zgon adw. Leona Okręta wybitnego obrońcy i dziennikarza

Warszawa, 2 sierpnia. W Warszawie zmarł dziś znakomity adwokat, obrońca i dziennikarz, Leon Okręt, przeżywszy lat 74. S. p. Okręt, syn znakomitego dziennikarza, Rudolfa Okręta, założyciela dawniej „Gazety Polskiej” i pierwszej w Polsce agencji prasowej, jeszcze w ub. stuleciu rozpoczął prace równocześnie jako obrońca i

dziennikarz w Petersburgu.

Następnie pracował w Warszawie kolejno w „Nowym Kurjerze Polskim”, w „Głosie Prawdy”, „Kurjerze Porannym”, a ostatnio w „Dzienniku Porannym”. Wśród przyjaciół pozostawił śp. Okręt smutek po bolesnej stracie, jaka dotknęła polski świat prawniczy i dziennikarski wskutek jego zgonu.

Zderzenie statków u wejścia do Pireusu Jeden statek zatonał. — 30 pasażerów poszło na dno

Ateny, 2 sierpnia. (PAT) Wczoraj wieczorem u wejścia do portu Pireus zderzyły się statki „Anastassios” i „Hydra”.

„Anastassios”, na którego pokładzie znajdowały się 64 osoby, prócz załogi, zatonał. Zginęło około 30 osób. Dotychczas zdołano wyłowić 10 trupów.

Pasażerowie „na gapę” wypchnęli z pociągu konduktora

Warszawa, 2 sierpnia. Siedmiu pasażerów jadących „na gapę” dokonało w pociągu bestjańskiego napadu na konduktora, który chciał ich oddać w ręce policji.

Konduktor został dotkliwie poranny i wypchnięty z pociągu. 2-ch pasażerów ujęto. Są to: Jan Niestypka i Marian Ulisowicz, Reszta zbiegła.

Najście na konsulatusowiecki w Tien-Tsinie

Grupa białogwardystów, przy udziale Japończyków, zdemolowała lokal konsulatusowiecki i wywiozła akta na samochodach ciężarowych.—Ostry protest rządu sowieckiego

Groźba nowego konfliktu między Sowiecami a Japonią

Nankin, 2 sierpnia. (PAT) Ambasador sowiecki, Bogomolow, złożył na ręce japońskiego charge d'affaires energiczny protest przeciwko napadowi na sowiecki konsulatusowiecki w Tien-Tsinie. Bogomolow twierdzi, że otrzymał od konsula generalnego Z. S. R. R. w Tien-Tsinie, Smirnowa, raport, w którym konsul donosi, iż GRUPA BIAŁOGWARDYSTÓW RO-SYJSKICH, KTÓRYM TOWARZYSZYLI JAPONCZYCY, NAPADŁA NA KONSULATUSOWIECKI W TIEN-TSINIE, ZDEMOLOWAŁA URZĄDZENIE ORAZ WYWIOZŁA DOKUMENTY I AKTA KONSULATU NA SAMOCHODACH CIĘŻAROWYCH.

Ambasador Bogomolow twierdzi dalej, że w napadzie brali udział Japończycy, uzbrojeni w ręczne karabiny maszynowe i ręczne granaty.

Napastnicy nie napotkali na opór ze strony patroli japońskich, które miały wstrzymać ruch uliczny w pobliżu miejsca napadu. Napad miał miejsce w niedzielę o godz. 21-ej. Ambasador Bogomolow twierdzi, że NAPAD TEN ODBYŁ SIĘ PRZY WSPÓLUDZIALE WZGLĘDNIE Z WIEDZĄ OFICJALNYCH CZYNNIKÓW JAPONSKICH.

Z inicjatywy konsula sowieckiego korpus konsularny w Tien-Tsinie zebrał się na nadzwyczajne posiedzenie natychmiast po incydencie. Na posiedzenie to nie zostali zaproszeni przedstawiciele konsulatusowieckiego.

Japoński charge d'affaires w Nankinie oświadczyły ambasadorowi Bogomolowi, iż zakomunikuje jego protest naczelnemu dowódcy wojsk japońskich w Tien-Tsinie, przy czym dodał, że Japonia pragnie wszelkimi sposobami uniknąć wmiieszania się czynników zagranicznych do wydarzeń w Chinach Północnych.

Chińskie koła polityczne w Nankinie z NIEPOKOJEM OCZEKUJĄ REAKCJI SOWIETÓW Z POWODU NAJŚCIA NA KONSULAT.

Koła te przypuszczają, że należy również oczekiwać analogicznych napa-dów na konsulatusowieckie w innych

miastach północno-chińskich, znajdujących się obecnie pod japońską okupacją.

Przedstawiciel dowództwa japońskiego w Tien-Tsinie jak najbardziej kategorycznie zaprzeczył wiadomościom o rzekomym udziale czynników japońskich w najściu na konsulatusowiecki, stwierdzając przy tym, że wojska japońskie otrzymały instrukcje, aby wszelkimi środkami broniły życia i mienia obcych obywateli.

Przedstawiciel dowództwa japońskiego oświadczył, że Japończycy nie miały żadnego powodu do napaści na konsulatusowiecki, albowiem walczą wyłącznie z wojskami chińskimi.

Japończycy wkroczą do Chin Środkowych?

Rząd tokijski powołał pod broń 160 tys. rezerwistów.— Silne oddziały wojsk chińskich przybyły do Szantungu.— Oficjalny wybuch wojny nieunikniony

300 tysięcy bezdomnych w Tientsinie

Nankin, 2 sierpnia. (PAT) Do prowincji Szantung przybyły silne oddziały wojsk nankińskich. Oczekują, że Japończycy wysła silne posiłki do Szantungu.

Rząd nankiński ponowił zapewnienie, że wojska rządu centralnego będą broniły tej prowincji. W chińskich kołach politycznych twierdzą, że Japończycy niewątpliwie wkroczą do prowincji Szantung, zaznaczając przy tym, że Chińczycy zdecydowali się na stawienie nieugiętego oporu.

Przypuszczenia chińskie, że JAPONCZYCY MAJĄ ZAMIAR PODJAĆ DZIAŁANIA ZACZEPNE W CHINACH ŚRODKOWYCH, znajdują potwierdzenie w fakcie ewakuowania obywateli japońskich z Chin Środkowych.

Wojska nankińskie nadal posuwają się na północ i znajdują się obecnie w pobliżu Czo-Czao, w odległości 16 km. na południe od m. Liulho, która jest zajęta przez Japończyków.

W Pekinie panuje spokój, lecz dwa pułki 132 dywizji chińskiej nadal znajdują się w obszarze Pekin-Tien-Tsin i są gotowe do walki. Chińczycy zdecydowali się stawiać opór. Koncentracja wojsk nankińskich w obszarze Paoting-fu trwa, aczkolwiek natarcie Japończyków nie jest przewidywane przed upływem połowy sierpnia.

Chińskie koła polityczne wskazują, że

OFICJALNY WYBUCH WOJNY CHIŃSKO-JAPONSKIEJ

jest całkowicie prawdopodobny ze względu na wyasygnowanie przez Japończyków 400 milionów jen na wydatki nadzwyczajne, związane z działaniami wojennymi w Chinach północnych.

Wskazują poza tym, że Japonia powołała pod broń 160 tysięcy rezerwistów oraz, że posiłki japońskie stale napływają do Chin Północnych z Japonii i z Korei. W związku z transportami wojskowymi wstrzymano na kolejach koreańskich komunikację pasażerską i towarową.

Tokio, 2 sierpnia.

(PAT) Naczelne dowództwo wojsk japońskich w Chinach północnych donosi, że pacyfikacja Tien-Tsinu została zasadniczo ukończona. Skonfiskowano 4.000 karabinów, 100 karabinów maszynowych, 300 tysięcy ładunków oraz 5 ton granatów ręcznych.

Źródła japońskie donoszą, że w bitwie pod Nanyuan w d 28 lipca wojska chińskie straciły 2.000 zabitych, 100 jeńców, 4 działa polowe i 2 samoloty.

Tokio, 2 sierpnia. (PAT) Dziś z rana ukazał się nad Tien-Tsinem samolot chiński, co dowództwo japońskie uważa za zapowiedź nalotu chińskich samolotów na większą skalę.

Baza lotnictwa chińskiego znajdować się ma w Paotingfu, gdzie wojska chińskie zajmują silnie umocnione stanowiska. Ponadto Chińczycy czynią gorące przygotowania wojenne w prowincji Szansi, 13-ta armia chińska, która wyruszyła z m. Tatung (północna część prowincji Szansi), zajęła wieczorem Kałgan, stolicę prowincji Czahar, i połączyła się z wojskami wojskowego Czaharu. Generał ten uchodził za przyjaźnie usposobionego wobec Japonii.

Nowe podatki w Japonii na prowadzenie wojny

Tokio, 2 sierpnia.

(PAT) Dziś rano odbyło się posiedzenie rady gabinetowej, na którym minister skarbu uzasadnił konieczność po-kręcenia nowych wydatków, wywołanych kampanią w Chinach północnych.

Rząd przedłożył izbie niższej projekt ustawy podnoszącej o 5 do 15 proc. podatek dochodowy oraz wprowadzenie dodatkowych opłat od przedmiotów zbytku w wysokości 20 proc. Opłata ta

W ciągu ostatnich dwóch tygodni skierowano do Tien-Tsinu 22.000 artylerzystów i lotników japońskich. 7-ma dywizja japońska przygotowuje się do wyruszenia do Chin. Z Formozy wysłano tysiące skrzyń z granatami.

Tokio, 2 sierpnia.

(PAT) Komunikat oficjalny naczelnego dowództwa wojsk japońskich w Chinach północnych z dnia 2 sierpnia: Na linii kolejowej Tien-Tsin — Pukou na stacji Tsang-Czou znajduje się 5 chińskich transportów wojskowych. Chińczycy przygotowują bazy lotni-

Przy schorzeniach woreczka sercowego, zastawek sercowych, mięśnia sercowego i nerwów serca, mała szklanka naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa stosowana rano na czczo oczyszcza jelita i skutecznie sprzyja trawieniu, nie wywołując żadnych przykrych objawów. Zalecana przez lekarzy.

obowiązywać będzie od aparatów fotograficznych, filmów, patefonów i płyt patefonowych, klejnotów i t. p.

Rada ministrów postanowiła, począwszy od dnia jutrzejszego, zapobiegać niedozwolonym zyskom oraz skupowaniu metali, węgla, bawełny, beuzyny, papieru skóry, samochodów, cukru, maszyn. Za przekroczenie tych zakazów grozić będą grzywny i kara więzienia.

Wojska francuskie okopały się na terenie koncesji w Tien-Tsinie.— Most międzynarodowy chroniony jest przez karabiny maszynowe

Paryż, 2 sierpnia. (PAT) Opinia francuska przyjęła z zadowoleniem wyrazy ubolewania, złożone przez gen. Katsuki, dowódcy japońskich sił w północnych Chinach na ręce dowódcy francuskich oddziałów w Tien-Tsinie, w związku z konfliktem, jaki miał miejsce pomiędzy oddziałem japońskim a żołnierzami francuskimi.

Prasa paryska potraktowała cały incydent bardzo spokojnie, wyraźnie unikając zaognienia atmosfery między Francją a Japonią.

Katastrofalna powódź na Filipinach

Manilla, 2 sierpnia. (PAT) Na wyspach Filipińskich doszło do katastrofalnej powodzi, wywołanej długotrwałymi deszczami. Prawie całe zbiory oraz duża ilość domów zostały zniszczone.

Zachodzi obawa epidemii, gdyż w

rzekach, w których miejscowa ludność bierze wodę do picia, pływały zwłoki ludzi i zwierząt domowych. Cały szereg miejscowości jest odciętych przez wezbrane rzeki. Liczba ofiar w ludziach nie została dotychczas ustalona.

kie przygotowania obronne. Oddziały francuskie okopały się.

Most międzynarodowy od strony koncesji francuskiej obstawiony został karabinami maszynowymi. Ponadto nastąpiło na terytorium koncesji francuskiej bronią czołgi.

Dzienniki francuskie zaznaczają jednak, iż powyższe środki ostrożności zostały przedsiębiorzone ze względu na brzoże oddziały japońskie ustawiły na brzożę rzeki Helbo, oddzielającej koncesję francuską od reszty miasta, gniazda karabinów maszynowych, wycelowanych na koncesję francuską.

Depesze, jakie nadeszły dziś do Paryża z Szanghaju, donoszą, iż samoloty japońskie nadal bombardują Tien-Tsinu.

Tien-Tsinu.

3 dz
Dnia
Łodzi
ogłosze
warunka
liczności
przeżyw
zy ognie
celu wsr
maniu v
bezpiecz
lajkiej o
wkrótce
pierwsz
lecznego
uradowa
tenie t
rem wo
ruiny.
Na c
stanął w
Silberste
czyński,
Edward
miejst bi
mienick
łódzkiej
man.
Z mi
la dział
nujące t
mieście
merja.
ra wojn
walo jes
kna, tea
stauracj
Krótkie
EPIDEM
w dalszym
działu zdr
przypadku
szono nar
choroby z
lica 5, od
potogowa
tygodniu w
na chorob
ELEKT
postępie
nem wyzd
prowadza
niem insta
które doty
ła oświetl
klińska n
czne ulice
NOWA
z kolonij
Łodzi. W
200 dziec
kawa itd.
wyleciał
stan mater
bledny r
KOMUN
TELEFON
stym czas
wany zost
strecniu
będzie o k
sja spodzi
DODATE
dawać bec
mia w d
nie poby
e, s, 9
łódzie w
konstela
nych samy
i 14 kom.

WALKA O ROZWODY W ANGLII

Przede wszystkim musi panować zgoda w rodzinie, wtedy będzie również zgoda w narodzie i między narodami. — Nie człowiek został stworzony dla małżeństwa, lecz małżeństwo dla człowieka

Dwa dni trwała w Izbie lordów ożywiona dyskusja na temat nowego projektu angielskiego prawa małżeńskiego. Wprawdzie mówcy starali się nie zakłócić tradycji o przystawionej zimnej krewi angielskiej i jak przystało na prawodawców lordów wypowiadali swe poglądy w sposób ściągnięty, mimo to jednak były chwile, gdy dyskusja przybrała charakter wyjątkowo gorąco.

Punktem najbardziej spornym nowego prawa małżeńskiego jest kwestia rozwodów. W Anglii rozwody stawia się na jednej płaszczyźnie z przestępstwem. Znaną są przecie ataki pism konserwatywnych na niezjącego już króla Jerzego i królową Marię, od których wymagano nie przyjmowania w pałacu królewskim osób rozwiedzionych. Jednym z powodów, dla których konserwatyści nie uważają rozwiedzioną mężczyznę lub kobietę nie zasługującą na szacunek i szanowania w towarzystwie króla i królowej.

Ludzie rozwiedzeni napotykają w Anglii na każdym kroku szereg trudności. Dlatego też jeśli już zmuszają kogoś do rozwodu, każdy woli żyć w separamcji, pomijając formalną stronę rozwodu. I trzeba przyznać, że ta wyraźna tendencja społeczeństwa do rozwiedzenia posiada swe głębsze, istotniejsze przyczyny. Angliki są narodem zdrowym fizycznie i moralnie, monogamią jest fundamentem ich moralnego światopoglądu. Rodzina stanowi tam faktyczną podstawową komórkę, na której opiera się potężny gmach imperium brytyjskiego.

Z drugiej strony jednak nie należy przesadzać w ocenianiu angielskiego konserwatyizmu. W Angli — podobnie jak na całym świecie — w ciągu ostatnich 50-ciu lat zmieniła się kolosalnie psychologia i sytuacja kobiety. Najważniejsi lordowie, dalecy wszelkiego liberalizmu, musieli przyznać, że nie można wymagać od współczesnej kobiety pokornego poddania się bez losu jak to miało miejsce w naszych babek.

Wprawdzie dogmaty religijne, starożytnie żyć w zgodzie z prawami natury, nie tolerują instytucji rozwodu, ale człowiek nie jest jeszcze doskonałością, nie należy on jeszcze do ideału o jakim marzył i dlatego w pewnych wypadkach rozwód musi być jednak dopuszczalny. Takie było rozumowanie nawet w Anglii.

Lecz byli tacy — nieliczni wprawdzie w ogóle nie uznawali rozwodu — konserwatyści, którzy w wyjątkowych wypadkach. Artykuł ten sprowadzały się zazwyczaj do tego, że rozwód małżonków wpływa szkodliwie na życie dzieci, których pozbawienie ciepła domowego ogniska.

Wszystkie nasze problemy społeczne — dowodził jeden z zagorzałych przeciwników rozwodu — sprząć się zasadniczo do jednej kardynalnej umiejętności właściwego współżycia z innymi ludźmi. Przede wszystkim należy panować zgodą w rodzinie, wtedy również zgoda w narodzie i między narodami. Podwaliną wielkości imperium brytyjskiego jest nasza tradycyjna cecha narodowa, opierająca się na tradycjach naszego charakteru. Anglik nie jest przyrzeka, ale gdy raz da słowo, nie złamie go nigdy!... Dlaczegożż nie małżeństwo miało być wyeliminowane spod wpływów tej pięknej naszej tradycji?

Brak było również przekonującym argumentów stronie przeciwej, która domagała się ułatwień dla osób, szukających wyjścia z nieszczęśliwego małżeństwa. Mówcy, proponując zmiany w ustawie, wskazywali, że człowiek nie stworzył małżeństwa dla małżeństwa, lecz odwrotnie małżeństwo dla człowieka! — małżeństwo jest

wytworem ludzkiego ducha. Nikt nie żądał, oczywiście, skasowania kontroli nad rozwodami, zgodzono się nawet z tym, że zasadą winna być święta nienaruszalność związku małżeńskiego, ale z drugiej strony — wypadkach wyjątkowych, gdy okaże się, że małżonkowie dobrali się nieszczęśliwie, trzeba im przyjść z pomocą, trzeba im umożliwić zawarcie drugiego związku, bardziej szczęśliwego.

Byli również tacy, którzy stanęli wobec faktu dokonanego, oświadczając, że cała dyskusja jest nieistotna, albowiem rozwód stał się już koniecznością życiową i tego faktu nikt nie zmieni. Nie można go usunąć żadnym okólnikiem, jak nie da się naprzykład w drodze ustawodawczej zmusić kobiety do tego, aby przestały zarabkować. Ale można nakłonić procedurę rozwodową duchem sprawiedliwości, można zaoszczędzić ludziom nieszczęśliwym w małżeństwie niezaskuszonych przykrości i poniżeń. I w tym

kierunku właśnie zdążyły wysiłki obrońców nowego projektu angielskiej ustawy o rozwodach.

Mimo bowiem wielkiego i zasłużonego szacunku, jakim cieszy się sądownictwo angielskie, nie da się zaprzeczyć, że tchnie ono jeszcze duchem średniowiecznym. Dotychczas ustawodawstwo angielskie uznawało tylko trzy przyczyny, mogące spowodować rozwód: — zdradę małżeńską, bigamię i ucieczkę. Kwestia zdrady małżeńskiej była różnie komentowana. Zdrada żony dawała mężowi bezsprzeczne prawo do rozwodu, natomiast zdrada męża posiadała moc prawną dopiero wówczas, gdy zdradzający małżonek w dodatku źle traktował swą żonę. Dopiero w 1923 roku nastąpiło pod tym względem równouprawnienie płci.

Nowy projekt ustawy, o którym mowa, wprowadza jeszcze dwie dalsze możliwości uzyskania rozwodu, a mianowicie w wypadku złego traktowania i nie-

uleczalnej choroby umysłowej. Zdawałoby się, że zwłaszcza ostatni punkt nie powinien wywołać żadnych wątpliwości, lecz znaleźli się sentymentalni lordowie, którzy uważali, że właściwie należy współczuć z chorymi umysłowo, nie wolno więc ich porzucać, a poza tym nie można wierzyć nawet najznakomitszym lekarzom, jeśli chodzi o diagnozę choroby nieuleczalnej.

Projekt nowej ustawy angielskiej przewiduje, że starania o rozwód można wszcząć nie wcześniej niż w trzy lata po ślubie. Projektodawca miał na względzie lekkomyślność młodych małżonków, którzy często zbyt pochopnie mogą dojść do wniosku, że „życie pod wspólnym dachem jest dla nich męką”. Niektórzy mówcy uważali, że trzyletni okres jest zbyt długi. Jeden z mówców, adwokat z zawodu, przytoczył nawet wypadek ze swej praktyki na potwierdzenie swych długich wywodów. Oto pewien żołnierz ożenił się przed wyruszeniem na front i w kilka godzin po ślubie zastał swą żonę w nieduwzacznej sytuacji z jakimś szoferem.

— Czy powiecie temu żołnierzowi, że powinien jeszcze trzy lata uważać tę kobietę za swą żonę? — zwrócił się mówca do obrońców tego punktu nowego projektu ustawy o rozwodach.

Jak widać z powyższego dyskusja była bardzo obszerna i ożywiona, ale ponieważ toczyła się przeważnie wśród lordów, nic więc dziwnego, że żaden z mówców nie poruszył istotnej i bardzo ważnej sprawy, a mianowicie kosztów rozwodu. W obecnych warunkach bowiem na rozwód w Anglii mogą sobie pozwolić tylko ludzie bogaci. W wypadkach obopólnej zgody i przy istnieniu wszelkich okoliczności łagodzących formalności rozwodowe muszą kosztować co najmniej sto funtów!... A przecie według oficjalnej statystyki tylko dwa miliony obywateli w Anglii zarabiają ponad 500 funtów rocznie, większość zaś określa swój dochód sumą w granicach od 100 do 200 funtów!

Któż więc może poświęcić na rozwód całoroczny zarobek?...

Dlatego też nie słyszy się prawie nigdy, ażeby służąca rozwiodła się ze swym mężem, albo robotnik ze swą żoną, jakkolwiek nieraz się słyszy, że małżeństwa te nie żyją zgodnie. Kto wie czy zmniejszenie kosztów rozwodowych nie byłoby największym ułatwieniem i czy nie spowodowałyby wielkiej fali rozwodowej właśnie wśród niższych sfer angielskiego społeczeństwa. Poważni panowie z Izby lordów zdawali sobie z tego doskonale sprawę i dlatego pewnie kwestii materialnej woleli wcale nie poruszać...

Ar. Tyr.

Skrzynka do listów

Do Redakcji „Il. Republika“.

Uprzejmie proszę o zamieszczenie na łamach poczytnego Ich pisma niniejszego oświadczenia:

W Nr. Nr. 174 i 175 „Oredownika“ ukazały się artykuły, w których zostały fałszywie przedstawione szczegóły, dotyczące spraw podatkowych mojego biura. Ponadto przytoczono zmyślone, a uwłaczające mi informacje o działalności mojego biura. Niniejszym podaję do wiadomości publicznej, iż redakcję „Oredownika“ pociągam do odpowiedzialności karnej o zniesławienie i oszczerstwo w druku.

Właściciel biura gazek
H. Kozakiewicz.

Wydawnictwo „REPUBLIKA“
Sp. z ogr. odp.
Administracja w Warszawie
ul. Wierzbowa 11, tel. 316-18

Echa pożaru przy ul. Asnyka

Kilkanaście rodzin straciło swój dobytek

Donosiliśmy wczoraj na tym miejscu o pożarze przy ulicy Asnyka, który strawił całkowicie parterowy domek drewniany pod Nr. 8 i częściowo dwupiętrowy dom mieszkalny również drewniany pod Nr. 6.

Ogień nie rozszerzyłby się z taką wielką szybkością i pożar nie pociągnąłby za sobą tak dotkliwych strat dla zamieszkujących większy dom rodzin robotniczych, gdyby nie fakt, że zbudowany ze smu mieszkańcy poczęli gasić pożar początkowo na własną rękę. Gdy sytuacja stawała się coraz poważniejsza — ludzie poczęli ewakuować swe mieszkania, wyrzucając co się dało przez okna na dziedziniec i ulicę. Zjawili się jacyś rzekomi pomocnicy, a w istocie hjeny pożarowe, którzy, grasując wśród rzeczy i korzystając z paniki, kradli co się dało.

Wskutek tego kilkanaście rodzin rogorzelców zostało poszkodowanych podwójnie: przez pożar i przez złodziei.

Władze roztoczyły szybko pieczę nad pozbawionym dozoru dobytkiem.

Pastwą płomieni padł całkowicie dobytek następujących rodzin z domu przy ul. Asnyka 6: Reinholda Knoblocha, Alfreda Teppera, Karola Kollitzke, Ludwika Geislera, Florentyny Marks, Albina Lorera, Stanisława Kooke, Władysława Jędrzejczaka, Ottona Alfreda Gellerta, Ignacego Banaszaka, Juliusza Lasfelda, Alfonsa Kupsza, Rudolfa Szulca, Juliana Kaczmarka, Hermana Przygody, Gustawa Rosemana i Juliana Stasiaka.

Noc wczorajszą wszyscy pogorzelnicy spędzili pod gołym niebem. W dniu dzisiejszym zajęły się nimi przede wszystkim władze miejskie, ponadto zaś — okoliczni mieszkańcy, na wieść, iż pogorzelnicy pozostali niejednokrotnie bez odzienia — zorganizowali między sobą zbiórki bielizny i odzieży — by choć w ten sposób przyjść im w tak ciężkiej chwili z pomocą.

Ilustracja nasza przedstawia pogorzelników, obojujących koło szczątków swego dobytku. (1)

Parcele budowlane przy ul. Retkińskiej i Krzemienieckiej do sprzedania

Zgłoszenia do p. Hermana, Piotrkowska № 51 pr. ofic., pierwsze wejście, I piętro od 10—11 rano i od 4 do 5 i pół po południu w dni powszednie

Dzieje Pekinu

Stolica północnych Chin zdetronizowana została dopiero w roku 1928. — Blaski i cienie dynastji chińskich

Pekin, po krótkotrwałym oporze Chińczyków, został zajęty przez Japończyków. Miasto spotkał ten sam los, jak i jego okolice, kiedy w roku 1917, a następnie w roku 1918, Japończycy walczyli z najeźdźcą północnym.

Już w najwcześniejszym okresie historycznym Chin, kiedy kraj ten nie posiadał jeszcze zorganizowanego państwa, obszar dzisiejszego Pekinu był areną walki pomiędzy Chińczykami i Mongołami, a następnie między Mongołami i mongolskimi ludami północnymi.

Około r. 1000 przed Chrystusem Pekin był stolicą udzielnego państewka, następnie granicznego królestwa. Od roku 220 przed Chr. Pekin, założony przez założyciela dynastji Chin, Szi-Huang Ti'ego, do połączonego cesarstwa, pełni rolę forpoczty północnej aż po koniec dynastji Tang (połowa 10-go wieku). Po upadku potężnej dynastji Tang rozpoczął się w Chinach okres wewnętrznych walk o władzę, co wykorzystało północne mongolskie plemię Khitanów, umacniając się na północy Chin i tworząc niezależne państwo Liao. Wówczas to Pekin stał się północną stolicą ich państewka i w roku 1125 otrzymał nazwę Nanking'u (1129). Aby pozbyć się Khitanów, dynastja chińska Sung przymierzem z Mongołami przystąpiła do wojny, przelanej krwi, którą zakończył sukcesem mongolski Zuczenow, przejmując na północ od Khitanów i im podporządkował. Polityka przyjaźni z jednym dla obalenia drugich, prowadziła jednak na Chińczykach. Zuczenow istotnie rozgromił Khitanów (1129), ale jednocześnie wzięli w łapy całą północ Chin, co więcej przywrócił Chińczyków na prawy brzeg rzeki Jangtse. W ten sposób Chin u-

legły wówczas podziałowi na północ i południe.

Na północy panowali tunguscy barbarzyńcy, Zuczenowie, których władcy utworzyli dynastję Kin („Złota“) i na stolicę środkową obrali dzisiejszy Pekin, nadawszy mu nazwę Czangtu. Oni to pierwsi narzucili przejściowo Chińczykom fryzurę z warkoczem. W tym to czasie, w sąsiedztwie Chin, między rzekami Ononem i Kerulemem, w kolebce Mongołów, zaczęły rozgrywać się wypadki, które w następstwie nie tylko zmieniły całkowicie oblicze Wschodu, ale zaważyły też i na losach Europy. Wrogie dotychczas sobie plemiona mongolskie i tureckie zjednoczył Temudżyn, syn wodza mongolskiego, okrzyknięty w r. 1206 Dżengischanem, czyli „Powszechnym Chanem“. W r. 1209 Dżengischan uderzył na Zuczenów, w dwa lata potem przedsięwziął pierwszą wyprawę na Chin, której rezultatem było zdobycie ziem na północ od Huang ho. W r. 1215 padła Czungtu, stolica Zuczenów, którzy, ostatecznie rozgromieni w roku 1234, przenieśli się bardziej na północ, nad Amur, skąd w w. 13-ym wystąpili pod nazwą Mandżurów.

W r. 1264, po walkach o władzę wśród wodzów mongolskich, wielkim chanem został Hubilaj, który przeniósł swą stolicę z Karakorum do Pekinu. Nowa stolica otrzymała nazwę Kambalik. Chińczycy nazywali ją Taitu, czyli „Wielką Stolicą“. Stąd Hubilaj pobił całe Chin i założył tu w r. 1280 nową dynastję, która panowała w Chinach do roku 1367 pod nazwą Juan.

Mimo tolerancyjnych rządów Mongołów zaczęła się budzić w Chinach świadomość narodowa, w poczuciu której Chińczycy uważali panowanie Mon-

gół za niewolę. To też stosunek Chińczyków do następców Hubilaja — to ukryty bunt, który wreszcie przerodził się w otwarte powstanie. Byli mnich buddyjski, Czu Juanczang, stanął na czele południowych band powstańczych i w krótkim czasie zdołał opanować całe Chin. W roku 1368 wkroczył do Pekinu, gdzie ogłosił się cesarzem nowej dynastji Ming (1368—1644). Stolicą Mingów był z początku Nankin, a do roku 1421. W tym czasie Pekin zwaną podobnie jak dzisiaj Peiping'u. „Miejscem Północnego Pokoju“. W r. 1421 Mingowie przenieśli stolicę do Pekinu, który dopiero wtedy otrzymał powszechną nazwę Peiking'u, t. j. Północnej Stolicy, w odróżnieniu od Nanging'u, t. j. „Południowej Stolicy“.

Ze słabości ostatnich władców dynastji Ming skorzystał wróg zewnętrzny, Mandżurowie, których zjednoczył pod swoją władzą Nurhacz i poprowadził na północ Chin. W roku 1644 wkroczył do Pekinu, gdzie ogłosił się cesarzem chińskim, zapoczątkowując mandżurską dynastję Tshing, ostatnią dynastję cesarskich Chin (1644—1912). Pekin był stolicą Chin przez cały okres panowania tej dynastji i pozostał nią w pierwszym okresie republiki.

Po kresie chaosu, jaki w utworzył się na skutek podziału Chin na dwie nawzajem zwalczające się dzelnice: północną i południową, i po ostatecznym zwycięstwie Południa nad Północą, Pekin przestał być stolicą Republiki Chińskiej (1928 r.) i otrzymał nazwę z czasów dynastji Ming Peiping'u, t. j. „Północnego Pokoju“. Stolica Chin stał się Nankin.

Arkadiusz Awerzenko

Polowanie na słońce

Siedziałem w kawiarni przy pół czarnej, gdy w tym usłyszałem z pobliskiego stołka zdanie, które wprawilo mnie w zdumienie: — „Kiedym polował w Ameryce na słońce... Spojrzałem na mówiącego. Był to jasnowłosy młodzieniec, który z przejęciem opowiadał o swoich przygodach z dwómi przemiłymi kobietkami, siedzącym naprzeciwko niego. One zaś słuchały go z roziskrzonym wzrokiem rozchylonymi usteczkami.

— „Muszę paniom powiedzieć, że słońce amerykańskie odznaczają się szczególną dzikością... Coś mnie poderwało z miejsca. Zbliżyłem się do sąsiedniego stołka, przeprosiłem damy i pochylivszy się nad wspomnianym osobnikiem, zawołałem: — Kłamię pan beczelnie!

Jasnowłosy młodzieniec skończył ku mnie z palającymi oczami.

— Pan mi za to odpowiesz, łaskawy panie! — zawołał ochrypłym głosem.

— Właśnie nasz znajomy opowiadał nam, — zauważyła jedna z dam, — jak to w Ameryce polował na słońce.

— To właśnie tak bardzo mnie wyprowadziło z równowagi, — zwróciłem się w stronę młodej kobiety. — Chodzi o to, że w Ameryce nie ma wogóle słońca! Słońce spotyka się tylko w Afryce i Azji.

— Panie! — krzyknął z niesłychanym mestem blondyn. Nie udziele to panu plazem!

— Kiedy, gdzie i jak się panu podoba, — odparłem chłodno. — Oto mój bilet wizytowy!

Nastąpił ceremonialny uklon. Nieznajomy młodzieniec poszukał z ponurą miną w pugilaresie i podał mi również swój bilet.

Nie należę do rzędu ludzi tchórzliwych. Ale pojedynek — to pojedynek. Sprawy te traktuję poważnie. Miałem przed sobą sporo formalności: sekundanci, lekarz, listy do rodziny na wypadek śmierci — i dopiero nazajutrz wieczorem wszystko zostało załatwione. Mielliśmy nazajutrz o siódmej rano strzelać do siebie z pistoletów.

O dwadziestu przed siódmą byłem już na miejscu wraz z sekundantami i lekarzem, a w dziesięć minut później nadjechało auto mego przeciwnika. Świadkowie obu stron zaczęli odmierzać przestrzeń, po czym wycyli nam nabite pistolety. Jak to zwykle bywa, usłłowaliśmy się do chwili sygnału, nie patrząc zupełnie na siebie.

Staliśmy na mecie. Podniosłem pistolet, kierując go przed siebie i nagle... ręka moja zawiśła w powietrzu.

— Za pozwoleniem! — zwróciłem się do zdumionych świadków. — Co to ma znaczyć? Przecież to nie ten sam!

— Kto?

— No, mój przeciwnik! Ten, u którego byłście wczoraj!

— Ale skądże znów, ten sam! Udaliśmy się według adresu i wykonaliśmy wszystko zgodnie z twoim poleceniem.

— Ależ to brunet! A ten, co mnie wyzwał — jest blondynem!

Taka sama niemal rozmowa toczyła się z tamtej strony. Po paru minutach obie grupy zbliżyły się, gestykulując gorączkowo.

— Tak jest, — mówił mój przeciwnik, — zgodziłem się, myśląc, że panowie przysięgliście od tamtego pana, którego wyzwałem. A przeciwnik temu panu nie mam. Nawet wydałem mi się bardzo sympatyczny.

— Przepraszam, — zapytałem, — czy to pański bilet wizytowy?

— Mój. Dalem go temu hultajowi, co to... — Poczekaj pan! — krzyknąłem uradowany. — Taki suchotniczy blondynek o rybnich oczach. Kłamię tak, że włosy dęba stają...

— Tak, tak, ten sam! Zapewniał mnie wobec wszystkich, że był ożeniony z Sarą Bernard, która z powodu niego zlamala sobie nogę z zawrożeń. Ja zaś chwyciłem go za kolarz...

— A ja miałem z nim znowu historję z powodu słońca. Opowiadał, jak to polował w Ameryce na słońce... Wdaliśmy się ze sobą w rozmowę i pojechaaliśmy, wielce zaprzyjaźnieni, razem do miasta. Potem zjedliśmy obiad i wyszliśmy na przechadzkę.

Nowy mój przyjaciel poclagnał mnie za rękaw.

— Patrz pan! To on!

— Kto?

— Maż Sary Bernard i pogromca amerykańskich słońc! Idzie przed nami z jakąś panią. Dopędziliśmy go, usłyszeliśmy następującą rozmowę: — Tak, łaskawa pani, pojedynki — to mi nje nowina! Ale mężczyźni stali się ostatnio takimi tchórzami, że aż strach! Ot, na przykład... W ciągu ostatnich trzech dni miałem dwa wyzwania — i cóż? Ani jeden, ani drugi nie przystali mi sekundantów. Tchoź ich oblecał! He, he... A ja, naiwny, siedziałem w domu i czekałem. Ot, myśle sobie, znów parę strzałów na czezo. Lubie wogóle mocne wzruszenia. Kiedy mi wypadło przepływać w Szkocji przez Niagara... Nie mogliśmy dalej słuchać i wybuchnawszy śmiechem, uciekliśmy gdzie pieprz rośnie.

KSIAŻĘ KENTU W ŁAŃCUCIE

Czyste powitanie dostojnych gości. — Obiad na zamku

Łańcut, 2 sierpnia.

Książę Kentu przybył do Łańcuta w niedzielę pociągiem pociągami pospiesznym nr. 301, który przejeżdżał przez Kraków o godz. 11.45.

Księżstwo znajdowali się wraz z pp. Kostłowski - Poklewskimi w oddzielnej sali, do której w Krakowie wsiadli hr. Kossakowski i Potoccy. Pociąg przejechał przez Rzeszów o godz. 14.10, a do Łańcuta przybył o godz. 14.30.

W chwili wjazdu na peron w Łańcut orkiestra zamkowa odegrała hymn państwowy. Na dworcu powitał dostojnych gości w salonie recepcyjnym ordynariusz księcia, Alfred hr. Potocki, po czym księżca para wsiadła do wspaniałego powozu, przy którym woźnice siedzący na koniach, z tyłu powozu stało dwóch lokai.

Powóz ruszył prywatną drogą hr. Potoccy, biegnącą ze stacji przez teren parku, następnie przez główną bramę i park na teren pałacowy.

Za powozem księżstwa następowały samochody i auta z pozostałymi gośćmi.

Warto nadmienić, że wspaniały powóz, którym zajęli przed zamek księżca dla najdostojniejszych gości. Jechał pod jego powozem król rumuński, Ferdynand I, oraz w 1932 — Pan Prezydent Rzplitej, Ignacy Mościcki.

Po przyjeździe księcia Kentu udał się do apartamentów na pierwszym piętrze, gdzie czekał król Rumunii Ferdynand rumuński i Pan Prezydent Rzplitej.

Księżna Maryna zajęła pokoje również na pierwszym piętrze, obok t. zw. pokojów chińskich.

Lokajom gościom rozlokowani zostali w pokojach gościnnych na drugim piętrze.

O godz. 20-iej odbył się na zamku uroczysty obiad. Stół przybrany był herbami Wielkiej Brytanji, księżstwa Kentu i królestwa Potockich.

Zastawa stołowa była z czystego złota, przykryta w okuciu ze szczerego złota,

Podczas obiadu koncertował zespół smyczkowy. Od soboty bawia już na zamku łańcutkim jako pierwsi z zaproszonych gości księżstwo Czartoryscy z Pełkoni. W niedzielę zjechali na zamek

łańcutki hr. Roman Potocki z małżonką, oraz towarzyszący księciu w jego podróży inspektor Aveling, a w godzinach wieczornych — ambasador Rzplitej w Waszyngtonie, hr. Jerzy Potocki.

„Paragraf aryjski“ w Zw. Lekarzy

Obwód łódzki zwołał zebranie na wrzesień celem zajęcia stanowiska wobec uchwały warszawskiej

W dniu wczorajszym do wszystkich członków związku lekarzy P. P. obwodu łódzkiego rozesłane zostały zawiadomienie, że w dniu 12 września r. b. o godz. 10.30 rano odbędzie się w Łodzi nadzwyczajne walne zebranie lekarzy łódzkich, przy czym na porządku dziennym figuruje sprawa zmiany par. 7 statutu związku, wprowadzająca „paragraf aryjski“.

Uchwała o zmianie tego paragrafu powzięta została, jak wiadomo, w maju r. b. na dorocznym walnym zebraniu związku lekarzy P. P. w Warszawie.

Delegaci okręgów poznańskiego, pomorskiego, kieleckiego i śląskiego zgłosili wniosek o zmianę par. 7 statutu związku w tym sensie, że do związku nie może należeć lekarz-Zyd.

W wyniku tajnego głosowania wniosek ten został przyjęty 140 głosami przeciw 103 przy 4-ch wstrzymujących się od głosu.

Po wprowadzeniu „paragrafu aryjskiego“ do związku lekarzy w poszczególnych obwodach związku odbyły się nadzwyczajne zebrania lekarzy, celem

zajęcia odpowiedniego stanowiska wobec powziętej uchwały.

Na zebraniach tych powzięte zostały sprzeczne w sprawie wprowadzenia do związku „paragrafu aryjskiego“. M. in. sprzeczne zgłosiły obwody krakowski i lwowski. Obwody te zostały krótko po tym rozwiązane przez zarząd główny przy czym jako powód podano, iż... obwody te zalegają z wpłacaniem składek członkowskich.

Nadzwyczajne walne zebranie lekarzy obwodu łódzkiego zwołane zostało dlatego na wrzesień, że obecnie w związku z okresem urlopów wielu lekarzy bawi poza miastem i nie mogło by wziąć udziału w obradach.

Uchwałę swą w tej sprawie obwód łódzki zakomunikuje niezwłocznie zarządowi głównemu, który po otrzymaniu uchwał z dalszych obwodów zwoła nadzwyczajne zebranie delegatów wszystkich obwodów dla ponownego omówienia sprawy „paragrafu aryjskiego“ w związku lekarzy. Nadzwyczajne walne zebranie ma się odbyć tym razem nie w Warszawie, lecz w Poznaniu. (k)

Aparaty telefoniczne na ulicach

dla użytku policji i straży ogniowej

Donieśliśmy swego czasu, że zarząd miejski postanowił zainstalować na ulicach Łodzi kilkadziesiąt telefonów, przeznaczonych dla użytku policji i straży ogniowej.

Obecnie dowiadujemy się, że w kilku punktach miasta zainstalowano już narazie 9 aparatów telefonicznych, które zostały umieszczone w murach do-

mów.

Telefony te mieszczą się na peryferiach miasta, gdzie znajdują się spelunki złodziejskie i gdzie policja często dokonyuje obław na przestępców.

W przyszłym roku do użytku policji i straży oddanych będzie dalszych 9 aparatów telefonicznych. (k)

B. pos. Burda dyrektorem ubezpieczalni społecznej w Nowym Sączu

Warszawa, 2 sierpnia.

B. poseł na sejm PPS Frakcji Rewolucyjnej, a następnie BB, mir. Rudolf Burda, został dyrektorem Ubezpieczalni Społecznej w Nowym Sączu.

Kurier Handlowo-Przemysłowy

„REPUBLIKA“ z dnia 3 sierpnia 1937 r.

Dział gospodarczy — tel. 211-66.

Spadek liczby przedsiębiorstw handlowych w Polsce Coraz więcej wykupuje się świadectw przemysłowych niższych kategorii, coraz mniej — wyższych kategorii

W jakim kierunku idą tendencje rozwojowe polskiego przemysłu i handlu? Na to niewątpliwie ciekawe pytanie daje odpowiedź Mały Rocznik Statystyczny, przynoszący liczne dane, dotyczące przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych w Polsce. Na podstawie danych tych stwierdzić możemy, że liczba zakładów przemysłowych w Polsce posiada tendencje zdecydowanie rosnące. Wprawdzie po roku 1928, w którym liczbę przedsiębiorstw przemysłowych określono na 193.871 nastąpił ich spadek do najniższej cyfry z r. 1931 — 13386 przedsiębiorstw, — ale poczynając od r. 1931 stwierdzić możemy stały wzrost zakładów przemysłowych, których liczba w r. 1936 przekroczyła znacznie ilość zakładów w 1928 r. i osiągnęła cyfrę 234.697.

Jeśli chodzi o zróżniczkowanie przedsiębiorstw przemysłowych pod względem kategorii świadectw obserwujemy spadek w pierwszych siedmiu kategoriach od 33-650 w r. 1928 do 26728 w r. 1936 równocześnie znaczny wzrost świadectw kategorii VIII, wyrażającej się w wykupieniu 1928 r. 160.221 świadectw tej kategorii i w r. 1936 wykupieniem 207.969 świadectw VIII kategorii.

Masowy wzrost świadectw tej ostatniej kategorii spowodowany jest okolicznością, że do 1931 r. włącznie obowiązkiem nabywania świadectw przemysłowych VIII kategorii objęte były przedsiębiorstwa przemysłowe, zatrudniające od 2 do 4 robotników a od 1930 przedsiębiorstwa przemysłowe zatrudniające od 1—4 robotników licząc w tym właścicieli i członków rodzin.

Regionalnie największy wzrost liczby zakładów przemysłowych przypada

na województwo warszawskie w którym liczba przedsiębiorstw przemysłowych podniosła się z 12.105 w 1928 do 21.312 w 1937. Natomiast spadek liczby zakładów przemysłowych obserwujemy na kresach wschodnich i południowych, w szczególności w województwie wileńskim, nowogródzkim, stanisławowskim i tarnopolskim. Największe skupienia zakładów przemysłowych przypadają na województwa poznańskie, łódzkie i warszawskie, najmniej zakładów przemysłowych znajduje się na ziemiach wschodnich. Jeśli chodzi o zróżniczkowanie świadectw przemysłowych wg. rodzaju wytwórczości, największą ilość świadectw wykupują przemysły spożywcze i odzieżowe.

Nieco odmiennie kształtuje się struktura zakładów handlowych w Polsce. O ile w cyfrach zakładów przemysłowych zaobserwować można tendencje wzrastające, o tyle zastanawia spadek liczby zakładów handlowych w Polsce. W r. 1928 liczba zakładów handlowych wynosiła ogółem w Polsce 465.955. Od tego czasu obserwujemy stały spadek przedsiębiorstw handlowych, których liczba w r. 1935 obniży-

ła się do 415.351. Równocześnie obserwujemy spadek wykupywania wyższych kategorii świadectw przemysłowych na korzyść kategorii IV, w której liczba wykupionych świadectw w r. 1928 za 194.199 podniosła się do 290.381. Przesunięcie to zresztą tłumaczy się częściowo zarządzeniami zezwalającymi w szerokim zakresie na nabywanie świadectw przemysłowych kategorii niższych, niż poprzednio wymagane.

Spadek liczby zakładów handlowych charakteryzuje w równej mierze wszystkie województwa, z wyjątkiem warszawskiego i okręgu stolicy, których spadek liczby zakładów handlowych osiągnął tylko nieznaczne rozmiary. — Wśród zakładów handlowych największa ilość wykupionych świadectw przypada na sprzedaż towarów, w tym przede wszystkim artykułów żywnościowych.

Rozwój handlu w Polsce zawsze był spóźniony i niedostateczny, o ile bowiem zagranicą przeciętny procent osób czynnych zawodowo w handlu określał się cyfrą 16, u nas nie dosiadał 5. W tych warunkach spadek liczby zakładów handlowych nabiera specjalnej jaskrawości.

Niewielkie zbiory bawełny tureckiej

Według ostatnich obliczeń tegoroczne zbiory bawełny w Turcji będą znacznie mniejsze, aniżeli początkowo szacowano. Jak donoszą ze Smyrny różnice pomiędzy pierwszymi szacunkami a obliczeniami ostatnimi są bardzo znaczne. Początkowe obliczenia zbiorów w okręgu Aydin wykazywały że zbiór tegoroczny wyniesie około 700 tysięcy bel bawełny, tymczasem w tym okręgu w następstwie długotrwałej suszy wyniesie tylko 40—45 tysięcy bel.

Zniżka cen przedzyny bawełnianej w Austrii

Przedzalnicy austriaccy obniżą statnio ponownie ceny przedzyny bawełnianej we wszystkich gatunkach o 5 na kg.

Zaznaczyć należy, że jest to trzecia obniżka cen przedzyny bawełnianej na przestrzeni ostatnich dwóch lat.

Rękawiczki polskie do Nowej Zelandii

W ostatnim czasie bawili w Wilnie kupcy nowozelandzcy, którzy przebadali na terenie Wilna szereg mów na temat eksportu rękawiczek polskich do Nowej Zelandii.

Kartel wykończalni śrubuje ceny Negatywne wyniki konferencji zainteresowanych stron

Sprawa zatargu, jaki powstał między przemysłem jedwabnym a kartelem wykończalniczym na skutek wydatnego podwyższenia przez skartelizowane wykończalnie opłat za farbowanie i wykańczanie tkanin jedwabnych — nie została dotąd załatwiona. Min. Przemysłu i Handlu, które zainteresowało się omawianą sprawą, na skutek wystąpienia przemysłu jedwabnego, przekazała ją — jak już podawaliśmy — do zbadania łódzkiej Izby Handlowo-Przemysłowej.

W sprawie tej odbyła się wczoraj

na terenie Izby konferencja przy udziale zainteresowanych stron. Przedstawiciele przemysłu jedwabnego domagali się przywrócenia dawnych opłat za wykończanie tkanin, jak również przyjmowania przez wykończalnie takiego samego pokrycia, jak w sezonie letnim.

Delegaci wykończalni starali się ze swej strony umotywić zwzżkę opłat za wykończanie zwiększonymi kosztami własnymi oraz dowodzili, że zwzżka nie jest tak duża, jak to twierdzi przemysł jedwabny. Stanowisko przedstawicieli wykoń-

czalni spotkało się ze sprzeciwem strony przemysłu jedwabnego, który uzasadniał swoje wywody szeregiem konkretnych danych.

Konferencja nie dała narazie pozytywnego wyniku. W sprawie omawianej w celu osiągnięcia porozumienia, były jednakże rozmowy, te nie dały jednakże rezultatu, przemysł jedwabny jest zdecydowany zwrócić się do Min. Przemysłu i Handlu o rozpatrzenie powyższej sprawy i wydanie decyzji.

Liczne protesty na ultimo lipca Fala drobnych niewypłacalności pogarsza sytuację włókiennictwa

Ultimo lipca przeszło — zgodnie z naszymi przewidywaniami — dość ciężko.

Zapotrzebowanie na gotówkę bezpośrednio przed 1 sierpnia jeszcze wzrosło, przy czym ilość wolnej gotówki na rynku była bardzo ograniczona.

Ogólne rozmiary zobowiązań wekslowych, płatnych w dniu 1 sierpnia, były większe niż w miesiącu poprzednim. Spory odsetek tych weksli nie został jeszcze w dniu wczorajszym zapłacony.

Ulgowe świadectwa przemysłowe dla przedsiębiorst sezonowych. — Wniosek Zw. Izb. do Min. Skarbu

Zw. Izba Przemysłowo - Handlowych postanowił wystąpić do Min. Skarbu z wnioskiem o rozszerzenie zasięgu ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych również na przedsiębiorstwa sezonowe.

Jak wiadomo, na podstawie okólnika z dnia 27 listopada 1936 r. przedsiębiorstwa przemysłowe, które mogły wykazać się, iż w I kwartale 1936 roku zatrudniały odpowiednią liczbę robotników, miały prawo wykupić na rok 1937 świadectwo ulgowe.

Ponieważ uzależnienie otrzymania omawianej ulgi od zatrudniania robotników w I-ym kwartale 1936 pozbawiało przedsiębiorstwa sezonowe lub pow-

zypuszczalnie jednakże znaczna liczba weksli zostanie wykupiona bezpośrednio przed protestem, u reientów.

Według zgodnych przewidywań kół finansowych — ogólny odsetek zaprotostowanych weksli będzie wyższy niż w miesiącach poprzednich, co jest rzeczą zrozumiałą, wobec zastoju, jaki był ostatnio na rynku.

W dniach ostatnich miały miejsce zarówno na prowincji jak i w Łodzi dalsze wypadki zawieszenia wypłat. Są to

jednakże — tak jak poprzednie — wyjątki drobne niewypłacalności, oczywiście, także drobne niewypłacalności zdarzają się rok rocznie, zarówno ciągu sezonu jak zwłaszcza w okresie przerwy międzysezonowej. Jedną przyczyną obecnej fali niewypłacalności — szczególnie znacznej, dużo większej w latach poprzednich i to właśnie — przejawem niepomysłnej sytuacji włókiennictwa. O ile chodzi o wielkość przedsiębiorstwa — to mimo niewątpliwych trudności niektórych z przedsiębiorstw — dają one sobie dotąd jakoś radę.

Zdaniem kół handlowych, notowań obecnie w okresie ultimo lipcowego spadki niewypłacalności, nie dają jeszcze pełnego odbicia trudności, w których znajdują obecnie włókiennictwo, i firmy łódzkie starają się za wszelką cenę pokryć swe zobowiązania, nie dopuścić do upadłości. W bliższym godniu powinien się już bowiem rozpocząć sezon zimowy na rynku, to też wnet te przedsiębiorstwa, których trudności dotychczasowe są zupełnie przewidywalne, dokładają wszelkich sił, aby przetrwać jako obecny ciężki okres. Firmy te mają nadzieję, że przewidziane w budżecie zbytu umożliwi utrzymanie przedsiębiorstwa na powierzchni i może pomyślny przebieg sezonu może spowodować zmianę w sytuacji finansowej i pozycji finansowej odnoszonych firm.

Nowa fabryka

Sztuczny jedwab w Włoszech

Rząd polski postanowił uruchomić nieczynną od kilku lat fabrykę jedwabiu sztucznego „Manufattura di Caluso per la produzione del rayon“ w Caluso (Piemont). Powyższe zakłady zatrudniające przed zamknięciem kilkaset robotników, unieruchomione w związku z ówczesnym kryzysem w przemyśle sztuczno-jedwabnym stały do ostatnich czasów nieczynne.

Pomyślna obecna sytuacja w przemyśle sztuczno-jedwabnym umożliwiła uruchomienie tej fabryki. W tej chwili prowadzone są w przyspieszonym tempie prace, mające na celu zmodernizowanie nieczynnych przez 9 lat zakładów.

Zwyżka cen wapna

W dniach ostatnich kilka najważniejszych zakładów wapiennych z Zagłębia Kieleckiego podwyższyło ceny wapna przeciętnie o 1—2 zł. na tonie franco fabryka. Zwyżka ta jest bezpośrednim wynikiem akcji strajkowej robotników, zakończoną podniesieniem płac o 20 do 30 procent.

Dotychczasowe ceny wapna kieleckiego najwyższego gatunku wahały się w granicach od 24 do 25 zł. za tonę franco fabryka, zaś cena gatunków niższych wynosiła 22 do 23 zł., lub mniej — zależnie od marki. W ten sposób wapno podróżuje o przeciętnie 5—8 proc. Ze względu na nie zmienioną wysokość stawki taryfowej za przewóz wapna — stanowiąc to będzie nową pozycję, podrażającą koszty budowy.

REKORDOWA PRODUKCJA WĘGLA ANGLIEJSKIEGO.

Donoszą z Londynu, że wydobycie węgla w Wielkiej Brytanii, które w roku 1933 wynosiło 207 milionów ton, wzrosło w r. 1936 do 228 milionów ton, a w pierwszych sześciu miesiącach rb. wynosiło już 121 milionów ton.

Wprawdzie eksport węgla angielskiego uległ zmniejszeniu, natomiast spożycie wewnętrzne wskutek dużego ożywienia w produkcji przemysłowej poważnie wzrosło i zbyt wewnętrzny przekracza obecnie rekordowy rok 1913.

Dźwiękowy Kino-Teatr
Przedwiosnie
 ŻEROMSKIEGO № 74-76
 tel. 129-88

Dziś premiera!

Jedynie kino dźwiękowe
 w ogrodzie
„RAKIETA”

Sienkiewicza 40 tel. 141-22
 Dziś premiera!

Dr. med. **J. Szmerłowski**
 AKUSZER-GINEKOLOG
 PIOTRKOWSKA 17, tel. 107-13
POWRÓCIŁ
 Przyjmuje od 6-8 wiecz.
 DR. MED.

JAN POLAK
 CHOROBY WEWNĘTRZNE
 I ALERGICZNE
 ul. Nawrot 7
 TEL. 154 21
 godz. przyjęć 5-7.

LEK.-DENTYSTA
Kajzer-Grabińska
 powróciła
 Gdańska 26a,
 tel. 221-89

DOKTOR
W. ŁAGUNOWSKI
 Specjalista CHORÓB WENERYCZNYCH, SEKSUALNYCH I SKÓRNYCH (Gabinet Roentgeno-1światłolecznicy)
 Piotrkowska 70 Tel. 181-83
 Przyjmuje: od 8.30 do 10.30 rano, od 1-ej do 2.30 pp. i od 6 do 8.30 wiecz. W niedz. i święta od 10 r. do 1 pp.

DR. MED.
Niewiażski
 POWRÓCIŁ.
 Specj. chor. wenerycznych, skórnych i seksualnych.
 Andrzeja 5, tel. 159-40
 Przyjmuje od 8-11 rano i od 5-9, w niedziele i święta 9-12.

D' Reicher
 Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i seksualnych
 Leczenie promieniami Roentgena
 Południowa 28. Tel. 201-93
 przyjmuje od 8-11 rano i od 5-8 wiecz. w niedziele i święta od 9-12.

Dr. MED.
WOŁKOWYSKI
 Specjalista chorób wenerycznych, seksualnych i skórnych.
CEGIELNIANA 11
 Telefon 238-02
 Przyjmuje od 8-12 i od 4-9 w niedziele i święta od 9-1.

Janet Gaynor w kreacji bardziej wzruszającej, niż w „Ślódmem Niebie” w filmie p. t.

GŁOS SERCA

Wzruszająca opowieść miłosna, która niezawodnie trafi do serc widzów.

W roli głównej: **JANET GAYNOR, ROBERT TAYLOR**

Ceny miejsc: na pierwszy seans wszystkie miejsca po 50 groszy, następne seanse I m. 1.09, II m. 90 gr., III m. 60 gr. Kupony ulgowe po 70 groszy. — Początek seansów o godz. 4-ej, w niedzielę o godz. 2-ej.

Wspaniałe arcydzieło filmowe prod. wiedeńskiej mówiony i śpiewany po niemiecku

Kaprys Markizy Pompadour

(DIE POMPADOUR)

W roli głównej: **Käthe von Nagy, Willy Eichberger i Leo Slezak**

ŻĄDAJCIE najwyraźniej tylko: **„OLLA” GUM!**

OGŁOSZENIE O PRZETARGU.
KOMITET BUDOWY OSIEDLI ROBOTNICZYCH T. O. R. w ŁODZI ogłasza na dzień 16 sierpnia 1937 r. o godzinie 14-ej pisemny przetarg ofertowy na budowę ulic w osiedlu T. O. R. na Stokach pod Łodzią.
 Wykonaniu podlega: robót ziemnych 5000 mtr. sześć., jezdni brukowanej 6500 mtr. kw., krawężników chodnikowych 3000 m. b., chodników z płyt betonowych 3000 mtr. kw.
 Szczegółowe warunki i ślepe kosztorysy są do nabycia w Komitecie Budowy (Sąd Okręgowy w Łodzi, pokój 145) za opłatą złotych 5.— (pięć).
 Za Komitet Budowy
 w/z. Przewodniczący Komitetu inż. arch. Zbigniew Wyszniacki.

FABRYKA NAPÓJ GAZOWYCH i SPRZEDAŻ LODU
R. FRIEDWALD
 ul. PIŁSUDSKIEGO 69
 tel. 190-48.
 Zamówienia na napoje gazowe przyjmuje się cały dzień.
 Szybka i solidna obsługa.

PLUSKWY

wytopimy bezpowrotnie wraz z zapódkami świecami dymnymi pod gwarancją.
Zgłoszenia: tel. 120-77 i 156-59.

„Czystość”

przyjmuje cyklizowanie, drutowanie, froterowanie oraz sprzątanie biur, pokoi
Czyszczenie szyb.
PIOTRKOWSKA 44, telefon 167-45
Ceny konkurencyjne.

Lokale

ZŁ. 140 KWARTALNIE 2 pokoje z kuchnią i wygodami.
 ZŁ. 232 KWARTALNIE 3 pokoje z kuchnią i wygodami.
 4-5-6-cio POKOJE umeblowane (garsoniery), od zł. 20, „Zenit”, Piotrkowska 82, tel. 260-25.

POKÓJ umeblowany, słoneczny, dwuokienne do wynajęcia, Gdańska 61, m. 7, tel. 147-97.

Do wynajęcia

UMEBLOWANY POKÓJ z wszelkimi wygodami, centralne ogrzewanie w luksusowym domu dla solidnego pana. Dzwonić 167-25 od 10-11 i od 3-5 pp.

POKÓJ umeblowany z łazienką dla solidnego pana do wynajęcia. P. O. W. 6 m. 12 od godz. 9 do 17-ej.

KOMFORTOWY pokój wynajmuje solidnemu, wypłacalnemu, referencje. Narutowicza 35, m. 3.

SKLEP z wystawą i przylegający pokój do wynajęcia, Bałucki-Rynek Nr. 8. Wiadomość na miejscu u Fryzjera.

GARSONIERA z niekrepującym wejściem dla solidnego Pana zaraz do wynajęcia. — Oferty do „Republiki” sub: „100”.

OD ZARAZ wynajmuje Panu pokój centrum, I piętro, telefon, ewentualnie trzymaniem. Piotrkowska 90, m. 10.

Posady

POSZUKIWANY lekarz-dentysta kawaler 30-40 lat. Doskonała praca, do objęcia. Sub: „Małżeństwo”

POTRZEBNA od zaraz rufy stenotypistka w języku francuskim i polskim. Zgłoszenia pod „Republika” do Republiki.

Uzdrowiska

GŁÓWNO, Pensjonat R. Kosińskiego pięknie położony. Willa Pokorowskiego. Ceny przystępne. Zgłoszenia do redakcji. Informacje w Łodzi tel. 107-13.

GŁÓWNO — Stary Warchałowski sierpień przyjmie dziewczynkę powsz. Zdrowe żywienie, Matka ska opieka Zł. 3.50 dz. Willa Szymanowa.

Kupno i sprzedaż

DROBNE ogłoszenia w „Republika” najlepszym i najtańszym sposobem. Zetknięcia zainteresowanych. Kto chce: 1) znaleźć lokatora, 2) znaleźć mieszkanie, 3) sprzedać, 4) kupić, 5) chłomość lub rzecz, 6) dostać posadzenie, 7) kupić, 8) sprzedać, 9) kupić, 10) sprzedać, 11) kupić, 12) sprzedać, 13) kupić, 14) sprzedać, 15) kupić, 16) sprzedać, 17) kupić, 18) sprzedać, 19) kupić, 20) sprzedać, 21) kupić, 22) sprzedać, 23) kupić, 24) sprzedać, 25) kupić, 26) sprzedać, 27) kupić, 28) sprzedać, 29) kupić, 30) sprzedać, 31) kupić, 32) sprzedać, 33) kupić, 34) sprzedać, 35) kupić, 36) sprzedać, 37) kupić, 38) sprzedać, 39) kupić, 40) sprzedać, 41) kupić, 42) sprzedać, 43) kupić, 44) sprzedać, 45) kupić, 46) sprzedać, 47) kupić, 48) sprzedać, 49) kupić, 50) sprzedać, 51) kupić, 52) sprzedać, 53) kupić, 54) sprzedać, 55) kupić, 56) sprzedać, 57) kupić, 58) sprzedać, 59) kupić, 60) sprzedać, 61) kupić, 62) sprzedać, 63) kupić, 64) sprzedać, 65) kupić, 66) sprzedać, 67) kupić, 68) sprzedać, 69) kupić, 70) sprzedać, 71) kupić, 72) sprzedać, 73) kupić, 74) sprzedać, 75) kupić, 76) sprzedać, 77) kupić, 78) sprzedać, 79) kupić, 80) sprzedać, 81) kupić, 82) sprzedać, 83) kupić, 84) sprzedać, 85) kupić, 86) sprzedać, 87) kupić, 88) sprzedać, 89) kupić, 90) sprzedać, 91) kupić, 92) sprzedać, 93) kupić, 94) sprzedać, 95) kupić, 96) sprzedać, 97) kupić, 98) sprzedać, 99) kupić, 100) sprzedać.

Rozmaite

NIEBRZYDKA, nie taka młoda, inteligentna, wesoła, dobra i miła — podobać się może, pozna podobać (izr.) dobrze usytuowanego dla siebie, nych wycieczek w kraju, ang. niemieck. Mówić biegle fran. ang. niemieck. sub: „Chyba się odezwie”.

SWAT, mający stosunki w literaturze, poda adres. Sub: „Inteligent”.

SZYJE WYKWINTNE BIELIŻNĘ MĘSKĄ

po cenach bardzo niskich. Przyjmuję również wszelkie reperacje
ul. 6-go Sierpnia 76
m. 16, III p.

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49. — Godziny przyjęć Redakcji od godz. 17 do 19. — Telefony: Administracja: 122-14, Redakcja: Sekretariat Redakcji 127-24, dział miejski: 133-23; dział gospodarczy: 211-66; dział sportowy: 18-444; sekretariat nocny 136-43. Tłocznia — 150-80. Konto P. K. O. Wydawnictwo „Republika”: 68-148 i 600-620.

PRENUMERATA „REPUBLIKI”

w Łodzi zł. 4.—, za odosłaniem do domu 40 gr. miesięcznie; z przesyłką pocztową w Polsce zł. 5.—, „Republika” i „Express” w Łodzi z odosłaniem do domu zł. 7.— miesięcznie.
Konto rozrachunkowe Łódź I, konto Nr. 4.

OGŁOSZENIA: Powierzchnia strony 420 mm. X 280 mm. Stronica tekstowa dzieli się na 4 szpalty po 70 mm. Strona ogłoszeń zwykłych dzieli się na 10 szpalt po 28 mm.

CENY OGŁOSZEŃ: Zwyczajne 12 gr. za wiersz mm. W tekście — 50 gr. za wiersz mm. Na stronie 1 — zł. 2 za wiersz mm. Nekrologi — 40 gr. za wiersz mm. Zaręczynowe i zaślubnowe w tekście zł. 10. Adwokackie ryczałtem zł. 25.—. Drobne za słowo 15 gr. najmniej zł. 1.50; poszukiwanie pracy za słowo 10 gr. najmniej zł. 1.20. Opisowe w tekście redakcyjnym zł. 2 za milimetr. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne i tabularyczne 25 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Stuzne reklamacje beda uwzględniane o ile wniesione beda najpóźniej w ciągu tygodnia od ukazania się pierwszego ogłoszenia lub niezwłocznie po ukazaniu się drugiego z rzędu ogłoszenia tej samej treści co pierwsze. — Omwiti. ktre zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia nie upoważniają do żądania zwrotu zapłaty lub powtórzenia ogłoszenia.